

نقش سرمایه گذاری در کار آفرینی

دکتر کیا پارسا، مدیر کل حوزه ریاست و روابط عمومی موسسه مطالعات و پژوهش های بازرگانی

جهان اقتصاد

سرمایه انسانی که ریشه در اقتصاد دارد بر این اصل استوار است که سرمایه گذاری در کسب مهارت و دانش، با ایجاد اشتغال و گسترش آن و نجات شرکت ها از بحران سودرسانی، در جامعه سودرسان است. کارآفرینی در رشد اقتصادی نقش بسزایی دارد چراکه تاسیس یک شرکت جدید به عنوان یک رفتار کارآفرین متداول تلقی می شود و سرمایه های انسانی این شرکتها دسترس ترین منبع برای گروه کارآفرین محسوب می شوند.

به دلیل اهمیت سرمایه انسانی و تاثیر آن در رشد و شکوفایی اقتصادی، این عامل به طور گسترده و در سطحی وسیع در علم اقتصاد مورد بررسی قرار گرفته است. چراکه تحصیل و آموزش در کنار استعداد و توان ذاتی برای افراد سودمند است. اگرچه تحقیقات در زمینه رشد و خلق سرمایه انسانی کارآفرین بسیار زیاد است اما به طور خاص دانش ما در زمینه منبع مهارت های متعادل بسیار محدود است و نظریات متفاوتی در مورد آن وجود دارد. چراکه از یک سو سرمایه گذاری افراد از طریق اشتغال به کارهای مختلف سبب کسب مهارت های متفاوت می شود که برای شروع و ایجاد کار جدید به آن نیاز دارند و به این طریق سرمایه گذاری می کنند و از سوی دیگر ذوق کارآفرینی و میل به تنوع، سبب کسب اختیاری و داوطلبانه مهارت ها در افراد می شود. چراکه داشتن میل کارآفرینی به طور ذاتی افراد را ملزم به کسب نقش های مختلف در بازار کار و شکل گیری مجموعه مهارت های کافی می کند.

حال این سوال مطرح می شود که مجموعه مهارت های مربوط به کارآفرینی نتیجه یک سرمایه گذاری با برنامه است یا یک استعداد ذاتی؟

سرمایه گذاری افراد به صورت هدفمند و از طریق مشغول شدن به تحصیلات و با انجام حرفه های مختلف سبب فراگرفتن مجموعه مهارت های گوناگون برای آغاز یک حرفه جدید می شود. بر این اساس می توان گفت سرمایه انسانی که سبب سرمایه گذاری در زمینه مهارت ها و توانایی های افراد می شود به سودرسانی می رسد.

رشد فضاهای آموزشی کارآفرینی به خصوص در دانشگاه ها و مدارس نشان دهند؛ این مساله است که افراد در رشد مهارت های کارآفرینی به طور گسترده سرمایه گذاری می کنند. حال بحث بر سر این موضوع است که اگر کسب مهارت های متعادل نتیجه استراتژی سرمایه گذاری با برنامه برای کارآفرینان آینده است، برنامه ریزی تحصیلی و علایق مربوط به کارآفرینی در یادگیری و کسب این مهارت ها چه نقش دارد؟

تحقیقات نشان می دهد که افرادی که در دوره بلوغ به فعالیت های کارآفرینی ورود پیدا می کنند، نسبت به افرادی که در سنین پایین تر به کارآفرینی تمایل دارند زودتر در زمینه کسب مهارت ها سرمایه گذاری می کنند و به عنوان فردی کارآفرین، سطح مهارت های بالاتری را پیدا می کنند بنابراین آنها برای سرمایه گذاری نیاز به زمان بیشتر دارند.

از این رو می توان گفت که سن گرایش به کارآفرینی با مجموعه مهارت های متعادل رابطه معکوس دارد. چراکه به محض اینکه افراد به کارآفرینی گرایش پیدا می کنند در زمینه کسب مهارت ها سرمایه گذاری می کنند. مطالعات در این زمینه نشان می دهد که خوداستخدامی می تواند به عنوان مکانیزی برای کسب مهارت های متعادل کارآفرینی به حساب آید. چراکه افراد خوداستخدام که در سنین پایین تر اقدام به خلق کار جدید می کنند در صد بالاتری از کارآفرینان را به خود اختصاص می دهند.

از سوی دیگر تجربیات مدیریتی به عنوان روشی برای یادگیری مهارت ها است، چراکه مدیران از آن دسته افرادی هستند که توانایی مواجه شدن به تجربیات کاری مختلف را دارند و این امر زمینه توانمند کردن آنها را در مهارت های مختلف فراهم می کند. به عبارت دیگر کار مدیریتی ظرفیت کسب تجربه و مجموعه مهارت های متعادل را فراهم می کند.

در خاتمه می توان گفت که استعداد های ذاتی و سرمایه سیستماتیک منشا مهارت های متعادل در کارآفرینی است و این عوامل سبب توسعه تئوری سرمایه در کارآفرینی می شود.

با توجه به تحقیقات انجام شده کارآفرینی در آینده تلفیقی از کسب مهارت های یکپارچه کارآفرینی با در نظر گرفتن ترکیب استعداد و تاثیرات سرمایه گذاری و همچنین تحقق کارآفرینی و روش های توسعه انسانی می باشد.